04/08/2019

Ο Άγιος Νεομάρτυς Σταμάτιος: “Εγώ τον Χριστόν μου, δεν αρνούμαι”

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Νεομάρτυς Σταμάτιος είδε το φως του ηλίου του παρόντος κόσμου στον Άγιο Γεώργιο Νηλείας – Πηλίου.

Εκείνο τον καιρό ήρθε στο χωριό εκπρόσωπος του Σουλτάνου για να εισπράξει τους φόρους. Αυτός όμως έκανε πολλές αδικίες και καταδυνάστευε τους Χριστιανούς ζητώντας φόρους που δεν μπορούσαν να δώσουν. Έτσι σε ηλικία σαράντα ετών περίπου ηγήθηκε αποστολής αντιπροσωπείας των συγχωριανών του προς την Υψηλή Πύλη, ενώπιον του επιτρόπου τού Σουλτάνου και μετέβη στην Κωνσταντινούπολη.

Παρουσιάστηκαν λοιπόν ενώπιον του Βεζύρη και έκλαιγαν για την αδικία των. Αυτός σπρώχνοντας και δέρνοντάς τους τους έδιωξε. Όμως επειδή ο Σταμάτιος φώναζε περισσότερο από τους άλλους, τον άρπαξαν και τον οδήγησαν στο Βεζύρη λέγοντας ψευδώς ότι από Τούρκος έγινε Χριστιανός. Για να σώσει τη ζωή του, τού ζητήθηκε από τον κριτή να αλλαξοπιστήσει. Ο Σταμάτιος μάταια αρνούνταν ότι ποτέ δεν έγινε κάτι τέτοιο και ότι πάντοτε ήταν Χριστιανός, λέγοντας: «Εγώ, λέγει, τοιοῦτον πρᾶγμα δέν ἔκαμα, ἀλλ' οὐδέ ᾖλθε ποτέ εἰς τόν νοῦν μου τοιοῦτος λογισμός». Ο κριτής του λέγει: « Και αν δεν έγινες, γίνου τώρα και έλα εις την δική μας πίστη». Τότε ο μακάριος Μάρτυς φώναξε: « Μη γένοιτο να έλθω εις τόσην αγνωσίαν, ω κριτά, και να αρνηθώ τον Χριστόν μου. Κάλλιον μοι είναι να αποθάνω και να είμαι με τον Χριστόν μου, παρά να ζω εις τούτον τον κόσμον με μυρίας αναπαύσεις και δόξας βιοτικάς».

Τότε, με διάφορες κολακείες προσπαθούσαν να τον μετατρέψουν από την πίστη του, τάζοντάς του πλούτο πολύ, δόξα και τιμές πολλές. Ο μάρτυς όμως τους φώναξε: «Εγώ πλούτο και δόξα και τιμήν έχω τον Χριστόν μου, όστις μου έχει κατοικίαν επάνω εις τους ουρανούς, δόξαν αμάραντον και ζωήν αιώνιον. Οι δικές σου τιμές και δόξες είναι φθαρτές και μάταιες και ταχέως απολούνται ομού με εκείνους οι οποίοι τις επιζητούν».

Κλείνεται στη φυλακή με την απειλή φρικτών τιμωριών. Ο Μάρτυς, όμως, αντέλεγε και πάλι στο Βαζύρη: «Και αν μυρίους θανάτους μου δώσεις, εγώ τον Χριστόν μου δεν αρνούμαι, αλλ' είμαι έτοιμος να βασανίζομαι για το όνομά του σε όλη μου τη ζωή». Έτσι αφού ο Σταμάτιος έμεινε ακλόνητος στην πίστη του και μετά από σκληρά βασανιστήρια αποκεφαλίστηκε από το δήμιο κοντά στο βασιλικό παλάτι στην Κωνσταντινούπολη.

Το μαρτύριό του έλαβε χώρα την 15η Αυγούστου του 1686, όπως μας πληροφορεί ο αυτόπτης μάρτυρας Ιωάννης Καρυοφύλλης, ο οποίος έγραψε το μαρτύριο του, που σώζεται σε χειρόγραφο του Πατριαρχείου Αλεξάνδρειας. Η μνήμη του τιμάται σύμφωνα με παλιούς Συναξαριστές, την 16η Αυγούστου και σύμφωνα με νεότερη απόφαση της Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος, την πρώτη Κυριακή μετά την 16η Αυγούστου. Παρεκκλήσια του υπάρχουν στο Ναό Αγίου Γεωργίου Νηλείας, στην Ι. Μονή Ταξιαρχών Νηλείας, στο Ναό Παναγίας Μουτσαίνης στους Βροντάδες της Χίου, ενώ εικόνες του υπάρχουν στη Χίο, τη Σκόπελο, την Εύβοια και αλλού. Μικρό τεμάχιο του ιερού Λειψάνου του φυλάσσεται στην Ι. Μονή ταξιαρχών Πηλίου.

ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝΕ ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ